

Promluva Benedikta XVI. – Křížová cesta 19.8.2011

Drazí mladí,

Vroucně a zbožně jsme se účastnili této křížové cesty, když jsme doprovázeli Krista v jeho utrpení a smrti. Komentáře jednotlivých zastavení od Křížových sester, které slouží těm nejchudším a nejpotřebnějším, nám pomohly vstoupit do tajemství slavného Kristova kříže, který obsahuje pravou Boží moudrost – tu, která soudí svět a ty, kteří se považují za moudré (srov. 1 *Kor* 1,17-19). Na této cestě ke Kalvárii nám pomohlo také rozjímání nad mimořádnými obrazy náboženských tradic španělských diecézí. Jsou to obrazy, v nichž souzní víra a umění, aby tak zasáhly srdce člověka a vybudily jej ke konverzi. Je-li pohled víry čirý a autentický, krása mu slouží, dovede přiblížit tajemství naší spásy, hluboce nás dojmout a proměnit naše srdce, jak se to stalo svaté Terezii od Ježíše, když rozjímal před obrazem trpícího Krista (srov. *Život*, 9,1).

Když jsme šli spolu s Ježíšem k vrcholu Jeho kalvarské oběti, přišla mi na mysl slova svatého Pavla: „Kristus mne miloval a za mě se obětoval.“ (*Gal* 2,20). Tváří v tvář lásce tak nezištné, jsme naplnění úžasem a vděčností a ptáme se: Co učiníme my pro Něho? Jakou mu dáme odpověď? Svatý Jan říká jasně: „Z toho jsme poznali lásku: že Kristus za nás položil svůj život. Také my jsme povinni položit život za své bratry.“ (1 *Jan* 3,16). Kristovo utrpení nás podněcuje, abychom na svá ramena brali utrpení světa v jistotě, že Bůh není někým, kdo je člověku a jeho údělu vzdálen či odcizen. Naopak, on se stal jedním z nás, „aby mohl spolu s člověkem sou-cítit, spolu-trpět způsobem velmi reálným, totiž v těle a krvi... Odtud vstoupil do veškerého lidského utrpení ten, kdo naplno toto utrpení sdílí a spolu ho snáší; odtud do každého utrpení proniká *con-solatio*, útěcha z přítomné soucítění, spolutrpicí Boží lásky, a spolu s ní vychází hvězda naděje“ (*Spe salvi*, 39).

Drazí mladí, kéž láska Boží zvětší vaši radost a pobídne vás, abyste zůstávali nablízku těm, kdo jsou méně obdařeni. Vy, kteří jste velmi citliví ke sdílení života s druhými, nepřecházejte nevšímavě kolem lidského utrpení, kde vás očekává Bůh, abyste ze sebe nabídli to nejlepší: svoji schopnost milovat a soucítit. Různé formy utrpení, které jsme spatřili na Křížové cestě, jsou voláním Pána k tomu, abychom vytvářeli svůj život Jeho následováním a činili ze sebe znamení Jeho útěchy a spásy. „Trpět s druhým, trpět pro druhé; trpět z lásky k pravdě a spravedlnosti; trpět kvůli lásce a s cílem stát se skutečně milující osobou – to jsou podstatné základy humanity, jejichž odložení by člověku přivodilo zkázu“ (*ibid.*).

Doufám, že dokážeme přijmout tato ponaučení a uvádět je do praxe. Obrátme proto svůj zrak ke Kristu, přibitému na drsném kříži, a prosme jej, aby nás naučil pravé a tajemné moudrosti kříže, díky níž člověk žije. Kříž nebyl výsledkem neúspěchu, nýbrž způsobem, jak ukázat lásku, která přistupuje až k tomu nejbezmeznějšímu darování vlastního života. Otec chtěl milovat lidi v objetí svého Syna ukřížovaného z lásky. Kříž ve své formě a ve svém významu představuje lásku Otce a Krista k lidem. V něm rozpoznáváme ikonu svrchované lásky, kde se učíme milovat to, co miluje Bůh a tak, jak On miluje. Toto je dobrá zvěst, která vrací světu naději.